

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG należy interpretować w ten sposób, że małoletni obywatel Unii posiada wystarczające środki, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego w okresie jego pobytu również w sytuacji, jeżeli źródłem tych środków są dochody uzyskiwane z pracy, którą ojciec tego obywatela, będący obywatelem państwa trzeciego i nieposiadający zezwolenia na pobyt i zezwolenia na pracę w tym państwie członkowskim, wykonuje nielegalnie.

(¹) Dz.U. C 152 z 30.4.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 października 2019 r. – Crédit Mutuel Arkéa (C-152/18 P) Crédit Mutuel Arkéa (C-153/18 P)/Europejski Bank Centralny, Komisja Europejska

(Sprawy połączone C-152/18 P i C-153/18 P) (¹)

(Odwołanie – Polityka gospodarcza i pieniężna – Artykuł 127 ust. 6 TFUE – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Artykuł 4 ust. 1 lit. g) – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi na zasadzie skonsolidowanej – Rozporządzenie (UE) nr 468/2014 – Artykuł 2 pkt 21 lit. c) – Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 – Artykuł 10 – Grupa podlegająca nadzorowi ostrożnościowemu – Instytucje kredytowe trwale powiązane z organem centralnym)

(2019/C 413/09)

Język postępowania: francuski

Strony

(Sprawa C-152/18 P)

Wnosząca odwołanie: Crédit mutuel Arkéa (przedstawiciel: H. Savoie, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, pełnomocnicy, wspierani przez P. Honoré, avocat), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, K.P. Wojcik i A. Steiblyté, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania pozostałych uczestników postępowania: Confédération nationale du Crédit mutuel (przedstawiciele: M. Grégoire i C. De Jonghe, avocats)

(Sprawa C-153/18 P)

Wnosząca odwołanie: Crédit mutuel Arkéa (przedstawiciel: H. Savoie, avocat)

Pozostali uczestnicy postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, pełnomocnicy, wspierani przez P. Honoré, avocat), Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, K.P. Wojcik i A. Steiblyté, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania pozostałych uczestników postępowania: Confédération nationale du Crédit mutuel (przedstawiciele: M. Grégoire i C. De Jonghe, avocats)

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Crédit mutuel Arkéa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 161 z 7.5.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 3 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Wien - Austria) – postępowanie wszczęte przez Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

(Sprawa C-197/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko – Dyrektywa 91/676/EWG – Ochrona wód przed zanieczyszczeniami azotanami pochodzenia rolniczego – Cel polegający na ograniczeniu zanieczyszczenia – Wody dotknięte zanieczyszczeniem – Maksymalna zawartość azotanów na poziomie 50 mg/l – Programy działań przyjęte przez państwa członkowskie – Prawa jednostek do zmiany takiego programu – Legitymacja czynna do występowania przed organami i sądami krajowymi)

(2019/C 413/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland, Robert Prandl, Gemeinde Zillingdorf

Przy udziale: Bundesministerium für Nachhaltigkeit und Tourismus, dawniej Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Sentencja

Wykładni art. 288 TFUE w związku z art. 5 ust. 4 i 5 oraz pkt 2 części A załącznika I do dyrektywy Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego należy dokonywać w ten sposób, że osoby fizyczne i prawne takie jak skarżący w postępowaniu głównym, odpowiedzialne za zapewnienie zaopatrzenia w wodę lub posiadające uprawnienia do korzystania ze studni, powinny mieć możliwość wymagania od właściwych organów krajowych zmiany istniejącego programu działań lub przyjęcia dodatkowych środków lub podjęcia wzmoczonych działań, jak przewidziano w art. 5 ust. 5 tej dyrektywy, o ile w braku takich środków zawartość azotanów w wodach gruntowych przekracza lub może przekroczyć 50 mg/l w dowolnej stacji pomiarowej w rozumieniu art. 5 ust. 6 tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 268 z 30.7.2018.